

c. 789—796

68.

Alcvinus Adaulam abbatissam¹ ad virtutem exhortatur.

c. 789—796.

Codd. A 1 fol. 8—8', A 1 p. 11—12 n. 5^a.**Ed. J 280.*

ALBINUS ADAULAE SORORI SALUTEM.

Vere soror in Christo suavi caritate te rememorare soleo, optans, ut bene habeas 5
in Domino et proficias in conspectu eius de die in diem. Ideo diligentius obsecro,
ut contendas placere ei in omni humilitate patientia pietate et dilectione, et non
1. Cor. 7, 31. dimittas ire animum tuum post vanitates huius seculi. Praeterit enim figura huius
mundi, et maiores eius dilectiones maiores postea parturient dolores. Sit vita tua
sobria et casta, et sermones tui pauci et pleni veritatis. Quia de omni re quod- 10
cunque feceris vel loqueris, rationem redditura eris coram terribili iudice Christo. In
omni momento ante oculos tuos habeto poenas impiorum et praemia iustorum. Non
deficiat spes et dilectio tua in bonitate Dei, tunc non deficiet misericordia eius in te.
Ora illum assidue et conservabit te semper. Quia ille solus fidelis est amicus aeter-
Ioh. 14, 21, 23. nus, sicut ipse ait: 'Qui autem diligit me, diligetur a patre meo, et ego diligam illum. 15
Et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus'. Itemque^b Iohannes: 'Qui
1. Ioh. 4, 16. in caritate manet, in Deo manet et Deus in ipso, quia Deus caritas est'.
Bene valeto, dilectissima soror.

69.

Alcvinus duci cuidam in Francia atque uxori eius de mutua dilectione scribit.

c. 789 — c. 796?

Cod. A 1 fol. 11'—13 (deest in A 1)^a.**Ed. Gundlach in Neues Archiv XII, 501 ex apographo Pertzii, quod iterum contulit v. cl. R. Pribsch.*

Reminiscens dilectionis vestrae dulcedinem satis gratulor in Deo, qui mihi licet
indigno tam excellentium personarum² indulsit familiaritatem, quarum laus et bonitas,
a multis^b ante divulgatae, a nobismetipsis novissime experte fuerunt^c. Et quod fama 25
narravit veritas probavit. Hac ego bonitatis et familiaritatis fiducia animatus, litterulas
rusticitatis meae³ vestrae dirigere dignitati praesumpsi. Quas licet atramento stilo-
que^d perscriptas, tamen karitate intelligite esse dictatas, quam in nullo spernendam
esse puto, maxime quia, ubi karitas manet, ibi Deus regnat. Cuius praecepti
Ioh. 13, 35. excellentiam ipse deus Christus in evangelio ostendens ait: 'In hoc enim cognoscent 30
omnes, quia [mei] discipuli estis, si dilectionem habueritis ad invicem'. Quid est enim
dilectionem habere invicem, nisi mutua adortatione^e sive orationum suffragio vel
seculari subsidio nos^f pro virium qualitate adiuvere invicem? Quapropter primo ob-
secro, ut parvitatem meam sanctarum orationum solatio sustentare dignemini et^f meae
ammonitionis verba non spernatis. Nec ego quasi ignotus scribo, sed quasi karitatis 35

68. ^a) Lemma: Epistola Albinus magistri ad Ulam (Aulam A 1*) abbatissam A. ^b) que om. A 1*.

69. ^a) Lemma: Epistola Albinus magistri ad quendam ducem et ad uxorem illius in Francia A 1. ^b) a multis iam legi non possunt. ^c) fuerunt — karitate iam legi non possunt. ^d) haec vox incerta est. ^e) ob oratione A 1, emend. Gundlach. ^f) vox incerta.

1) Sickel in libro confraternitatum S. Petri Salisburg. (Necrol. Germaniae II, 14) Atulam inveniri monuit (Alcuinstudien p. 525 n. 1). 2) De quibus nihil certi erui potest. 3) Cf. supra p. 32 n. 2, 36 n. 3.